

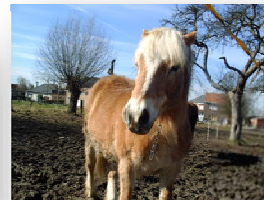
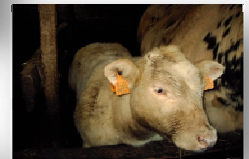
Het Schutblad

Uitgave van De Schutting vzw -Beschut wonen voor thuislozen in Brussel
Ninoofse Plein 10- 1000 Brussel- tel: 02/512.54.34 fax: 02/513.93.23.

Eenentwintigste jaargang nr. 2 - Schutblad editie juni 2011

Feestnummer
Kodie/
10 jaar

Uitgegeven: Ninoofse Plein 10
1000 Brussel
Tel.: 02/512.54.34
Rek.nr.: 001-1559555-65

e-mail: deschutting@archipel.be

Periodiciteit: Driemaandelijks
juli - augustus - september
Afgiftekantoor: Brussel 1
V.U.: Kiekens Marc

10 jaer

Voorwoordje

Er werd mij gevraagd om voor één keer Mark te vervangen bij het schrijven van het voorwoord. Het is een grote eer die mij toch wat onzeker maakt, omdat hij dat sinds vele jaren met brio klaarspeelt. Toch is er een fijne reden om dit te doen. Kodiel bestaat namelijk tien jaar!

Op 2 juni 2001 kwamen Roger en Françoise als eerste deelnemers van de bus gestapt, aan het begin van de Molenbaan in Peizegem. Met een

kleine oude jeep waarin er maar één passagierszetel stond, wachtte ik hen op.

Aan dit onvergetelijk moment gingen 18 onvergetelijke maanden vooraf. We zouden zelf iets ontwikkelen voor de mensen uit Albatros en De Schutting die nergens terecht konden voor een zinvolle dagactiviteit.

Het idee was geboren en het denkwerk rond het concept en het aanbod kon

beginnen. De eerste voorstelling werd op papier gezet. We liepen met ons enthousiasme te koop en de vonk sloeg op anderen over.

De zusters van de abdij Maria Mediatrix, een bevriend echtpaar en de mensen van Welzijnszorg geloofden in het project en waren bereid om het financieel te steunen. Intussen zochten we naar een klein oud huisje waar we 's middags met de deelnemers onze boterhammen konden opeten. In groot Merchtem stonden er verschillende, maar geen enkele eigenaar wou zoiets verhuren. Uiteindelijk kregen we een hint over een leegstaand café in Peizegem. De uitbaatster was met de noorderzon verdwenen en het was bijna twee jaar geleden dat de laatste klant er zijn laatste pint uit dronk.

De prijslijst met 19 frank voor een Jupiler hing nog aan de muur. De zitbanken en de typische tafels en stoelen stonden er nog steeds te wachten op gasten die er plezante momenten wilden beleven.

Naast het huis stond een schuur waar wel eens paardenstallen konden in gemaakt worden. Het pand stond echter niet te huur. De eigenares was na enkele contacten wel bereid om het te verkopen. Op basis van de

HET SCHUTBLAD :

De Schutting - Beschut wonen voor thuislozen in Brussel
Ninoofseplein 10 - 1000 Brussel

10 jaar

beloofde steun besliste de stuurgroep om op haar voorstel in te gaan.

Toen we met de sleutels in de hand bij de notaris buiten kwamen hadden we de zekerheid dat we konden starten met wat toen “Het project buiten de stad” noemde.

We maakten een samenwerkingsovereenkomst met boer Soi die tot onze spijt twee jaar geleden overleden is. Bij hem konden we echte koeien verzorgen en we mochten zijn weiden en landbouwmateriaal gebruiken.

Het omgaan met paarden begon met één trekpaard en een ezeltje. We hadden enkel een ezelkarretje voor twee personen waar we ooit zes mensen mee vervoerd hebben. Het heeft het allemaal overleefd en is nu nog altijd bruikbaar mocht het nodig zijn. Bij het begin hadden we ook een groentetuin met een serre.

Gedurende de eerste twee jaar maakten we regelmatig tussentijdse evaluaties en stuurden het aanbod bij. Iedereen die naar Kodiël kwam was super tevreden. We wilden nog meer thuislozen de kans bieden dit te ervaren. Daarom beslisten we om andere thuislozenorganisaties ook mensen naar Kodiël te laten toeleiden. Sindsdien

blijft het aantal mensen dat jaarlijks komt deelnemen steeds groeien.

In de editie van 20 jaar Schutblad publiceerden we een tekstje waarin de verdere ontwikkeling van Kodiël weergegeven werd. Deze keer hebben de collega's van De Schutting via interviews en gesnuffel in allerhande bestaande informatie op hun eigen originele manier getracht een beeld van Kodiël op te hangen.

We stellen jullie nieuwsgierigheid nog even op proef. Eerst willen we alle mensen, organisaties, instellingen, bedrijven e.a. die ons geholpen hebben, welgemeend bedanken. Het is dankzij hun steun dat we dit initiatief gedurende al die jaren hebben kunnen uitbouwen. Wij danken hen eveneens in naam van alle deelnemers die hierdoor ontelbare prachtige momenten mochten beleven.

10 jaar

Hedwig

HET SCHUTBLAD :

De Schutting - Beschut wonen voor thuislozen in Brussel
Ninoofseplein 10 - 1000 Brussel

10 jaar

Hedwig en Maureen

Maureen

*W*anneer je denkt aan Kodiël dan schieten er allerlei beelden door je hoofd: de dieren, het café, de mensen, de vrijwilligers, Hedwig als rots in de branding en dan is er ook nog Maureen. Maar wie is Maureen en wat doet ze daar eigenlijk op Kodiël???

Wij zochten het voor u uit!

Eigenlijk is het simpel: Maureen dat IS gewoon Kodiël, als Hedwig de rots is, dan is Maureen het water, de zee die er rond

stroomt en alle gaatjes opvult met het zo nodige water.

Het begon dan ook vóór Kodiël er was. Maureen, als (toen nog) collega van Hedwig in Diogenes, maakte heel het ontstaan van Kodiël mee, alle ideeën, alle gedachten, alle plannen die Hedwig in zijn hoofd had werden door Maureen geboid beluisterd en zo werd ook zij beïeld door Kodiël (en door Hedwig!). 10 jaar Kodiël is dan ook 10 jaar Maureen en Hedwig.

Maureen: arbeid adelt

Oorspronkelijk legde ze voornamelijk voor de mensen van Albatros de zo belangrijke link naar de boerderij. Het feit dat zij van binnenuit kon praten over alles van Kodiël maakte van haar de ideale persoon.

HET SCHUTBLAD :

De Schutting - Beschut wonen voor thuislozen in Brussel
Ninoofseplein 10 - 1000 Brussel

10 jaer

Het is toch wel heel anders als je mensen verhalen kan vertellen over de dieren, ze kunnen zich dit echt inbeelden en zo ook zin krijgen om deel uit te maken van dit boeiende geheel.

Samen met Hedwig runt ze daar ook de boerderij. De Kodielers zijn er twee dagen in de week, maar de koeien en ezels moeten alle dagen eten natuurlijk. En niet alleen eten, het is voor die plek ook heel belangrijk dat de dieren tam zijn. Eten geven en daarbij ook een aai over hun bol en een woordje zeggen, is dat niet wat iedereen eigenlijk nodig heeft?? De dieren van Kodiel genieten ervan denk ik.

Maureen wil wel van elk dier weten met welk doel het in deze wereld, en dan vooral

in de wereld van Kodiel, is terechtgekomen. Zij bepaalt op die manier haar band met het dier. Een toekomstig eet-dier behandel je (dixit Maureen) best iets afstandelijker, een gezelschapsdier kan je gerust in je hart sluiten.

Haar jaarlijkse bijdrage aan de Kodiel-trektocht is ook niet te onderschatten.

Alleen al de voorbereidingen die door Hedwig en Maureen hiervoor treffen zijn redelijk indrukwekkend. Van in juni: tijdens hun eigen vakantie, gaan ze op tocht om de grote tocht voor te bereiden. Alle plaatsen worden bezocht, besproken, afspraken gemaakt.

Dan is er nog heel de inboedel die elk jaar mee moet, door hun ervaring, loopt het nu

HET SCHUTBLAD :

De Schutting - Beschut wonen voor thuislozen in Brussel
Ninoofseplein 10 - 1000 Brussel

10 jaar

elk jaar wel vlotter, de lijst op de PC wordt ook wel elk jaar langer.

En de tocht zelf, dan is Maureen verantwoordelijk voor de catering. Zij zorgt dat er elke avonds warm eten is, al moet ze daarvoor soms helemaal naar Frankrijk. Hierbij worden er ook wel vrijwilligers ingeschakeld, maar Maureen is duidelijk de spil in dit verhaal.

En zo zouden we nog wel een tijdje kunnen doorgaan maar ik denk dat het nu wel duidelijk is dat Maureen, al is ze niet altijd zichtbaar, een enorme rol speelt in het leven van Kodiel. En dus merci Maureen voor alles wat je doet!

Maureen

Quand on pense à Kodiel plusieurs images nous passent par la tête : les animaux, le bistrot, les gens, les bénévoles, Hedwig comme un port dans la tempête et puis... il y a Maureen.

Mais qui est Maureen et qu'est-ce qu'elle fait à Kodiel ???

Nous avons fait une recherche pour vous !

Après tout c'est très simple : Maureen elle EST tout simplement Kodiel, ci Hedwig est le roché, Maureen est l'eau de la mer qui flotte autour et remplit tout les trous avec l'eau nécessaire.

Ca commençait même avant que Kodiel existait. Maureen était (à ce moment là) une collègue d' Hedwig à Diogènes. Elle vivait la naissance de Kodiel, les idées, les pensées, tous les plans que Hedwig avait dans la tête, Maureen les écoutait passionnément, ainsi elle aussi c'était enflammée par Kodiel (et par Hedwig). Donc dix ans de Kodiel est en même temps 10 ans Maureen et Hedwig.

Maureen

HET SCHUTBLAD :

De Schutting - Beschut wonen voor thuislozen in Brussel
Ninoofseplein 10 - 1000 Brussel

10 jaer

Au début elle faisait le rapport si important entre les gens d' Albatros et la ferme. Le fait qu'elle pouvait en parler, vu de l'intérieure, faisait d'elle la personne idéale.

C'est différent quand on peut raconter des histoires sur les animaux, les gens peuvent mieux s'imaginer et prendre le goût de participer à cet ensemble fascinant.

Avec Hedwig elle gère la ferme. Les Kodiliens viennent deux jours par semaine, mais les vaches et les ânes doivent manger chaque jour. Et ne pas seulement manger, c'est très important pour cette ferme que les animaux sont domestiqués. Donner à manger avec une caresse et en même temps

un petit mot, n'est-ce pas une chose dont tout le monde a besoin ? Je pense que les animaux de Kodiel en réjouissent.

De chaque animal Maureen veut savoir avec quel but il est venu au monde, et surtout le but dans le monde de Kodiel. Elle en détermine son lien avec l'animal. Il vaut mieux traiter un animal à manger avec réserve (dixit Maureen), un animal de compagnie on peut sans crainte donner une place dans le cœur.

Sa contribution annuelle au randonné de Kodiel n'est pas à sous-estimer.

Simplement les préparations que ce couple fait est impressionnant. Dès juin : pendant leurs propres vacances, ils partent faire le tour comme préparation du grand

HET SCHUTBLAD :

De Schutting - Beschut wonen voor thuislozen in Brussel
Ninoofseplein 10 - 1000 Brussel

10 jaer

randonné. Chaque location est visitée, discutée, et les rendez-vous sont pris.

Chaque année il y a tout l'inventaire à amener, mais l'expérience fait que ça se passe de mieux en mieux, même que la liste sur ordinateur grandît chaque année.

Au randonné c'est Maureen qui est responsable pour le catering. Elle fait que chaque soir il y a un repas chaud, même si elle doit conduire jusqu'en France. Même qu'ici on fait parfois appel aux bénévoles c'est sans doute Maureen qui est le pivot de cette histoire.

Nous pourrions continuer pendant un bon moment mais je crois qu'entretemps il est clair que Maureen, parfois invisible, joue un rôle énorme dans la vie de Kodiel. Nous la remercions de tout cœur pour tout ce qu'elle fait à Kodiel !

Herman : de bakker van Kodiel

Het begin van Kodiel in de Molenbaan heb ik maar van op afstand meegemaakt. De buren waren natuurlijk erg nieuwsgierig:

“Wat krijgen we nu in ons vroeger dorpscafé?”

“Ne pee met paarden en een huifkar!”

“Er komen hier regelmatig vreemde mensen toe!”

“Ja maar, die zitten ook op Terlinden”.

“Kodiel, wat voor een naam is dat nu!”

“Kodiel, ha, dat is waar die ezel boven de deur staat!”

Nu na tien jaar Kodiel kan ik getuigen dat Kodiel geïntegreerd is in de buurt. Iedereen

HET SCHUTBLAD :

De Schutting - Beschut wonen voor thuislozen in Brussel
Ninoofseplein 10 - 1000 Brussel

10 jaar

weet waarover het gaat. Van integratie gesproken: vandaag heeft een voorbijgaande Kodielklant aan mijn buurman uitgelegd hoe hij zijn haag moet snoeien. En de burens hebben allemaal al de gelegenheid gehad om eens mee te rijden met de huifkar. Terloops, als je kwaliteitsvol paardenmest voor je tuin moet hebben, één adres: Kodiel!

In Peizegem zijn er maar weinigen die Hedwig bij zijn voornaam kennen. Ze noemen hem gewoon: Kodiel. Ik leerde Hedwig, en ook Kodiel want Hedwig is dus Kodiel, kennen tijdens een feestje in de parochiezaal in Peizegem waar een glas gedronken werd op het feit dat vluchtelingen die in ons dorp geïntegreerd waren, hier konden blijven. En van het één kwam het ander. Een babbelen tussen pot en pint, wat uitleg, en een tijd later engageerde ik mij als “bakker” tijdens de dinsdag

samenkomsten. “Bakker” is natuurlijk een groot woord: ik leerde het van mijn moeder en bak al 35 jaar ons eigen brood. Verder gaat die “beroepskennis” niet. Maar als je op een dinsdag of vrijdag in onze straat

hoort roepen: “Hey bakker!” dan gaat het over mij. ’t Is maar dat ge het weet.

Elke dinsdag om 10u30 starten de werkzaamheden en iedereen die wil, kan meedoen. Soms is er maar één geïnteresseerde, maar het kunnen er ook twee, drie, vier, zijn. Ik moet wel dikwijls mijn beste Frans bijeenrapen om mij verstaanbaar te maken, zeker als het over “technische termen” gaat. Maar ik slaag er ook in om soms een woordje Nederlands “aan te leren”!

Bloem wegen en mengen, gist toevoegen, zout, water en wat suiker en het kneden kan beginnen. Voor iemand die het de eerste keer doet is het een hele klus: kneden is niet

zo simpel, en dan dat plakkerig gedoe aan je vingers.....Maar al doende leert men.

HET SCHUTBLAD :

10 jaer

We hebben zelfs al specialisten “brood bakken” bij Kodiel. Moeilijker wordt het als het over kramiek of suikerbrood gaat. Dat vraagt meer aandacht, en zeker voor suikerbrood is er al wat handigheid vereist. Terwijl het brood rijst, helpen we Mariëtte wat in de keuken, de afwas moet immers ook gedaan worden. En als het brood in de oven staat, die aangename geur van bakkend brood! Het is ook altijd spannend om te zien wat er uit de oven komt, maar echte mislukkingen hebben we nog niet gehad. En dan volgt, nu al traditie, de high five.

Men vraagt mij, waarom doe je dat, bakken bij Kodiel?

Eigenlijk is dat heel simpel: het is plezant!

Ik ontmoet graag mensen, dat heb ik met de moedermelk meegekregen.

Het zijn geen grote praters, daar bij Kodiel, er worden geen vragen gesteld.

Maar er is tijd voor een kwinkslag, een grap.

Er is zelfs ontluikend zangtalent, maar dat blijft “onder ons”.

Weet je, hier in onze straat, wij hebben het zo goed.

Waarom niet een beetje van je vrije tijd met anderen delen, met mensen die heel zeker deelgenoten nodig hebben.

En deelgenoten zijn wij, als we brood bakken.

Het is niet het werk van één man: het Kodielbrood is teamwerk, ieder heeft er iets voor gedaan, soms niet veel, maar toch een prestatie.

Ja, waarom doe je dat, vrijwilliger zijn bij Kodiel?

Heel gewoon, ik doe het graag.

En je krijgt er vrienden bij!

Herman: vrijwilliger van Kodiel

10 jaars

Herman : le boulanger de Kodiel

Le départ de Kodiel j'ai vécu à distance. Je me souviens que les voisins étaient très curieux : « Qui va s'installer dans notre ancien bistrot de quartier ? »

« Un mec avec des chevaux et une charrette ! »

« Régulièrement il y a des drôles de gens qui arrivent ici ! »

« Oui mais, eux ils se trouvent à Terlinden ».

« Kodiel c'est quoi comme nom ! »

« Kodiel, ha, c'est là où l'âne se trouve au-dessus de la porte ! »

Maintenant après dix ans de Kodiel je peux témoigner que Kodiel c'est intégré dans le quartier. Tout le monde est au courant de quoi il s'agit. Parlant d'intégration : aujourd'hui un visiteur de Kodiel expliquait mon voisin comment il fallait tondre la haie. Tous les voisins ont eu l'occasion de faire une promenade en charrette. En passant : si vous avez besoin de fumier de cheval pour votre jardin, une adresse : Kodiel !

Au village peu de gens connaissent Hedwig par son prénom. On l'appelle simplement Kodiel. J'ai fait connaissance

de Hedwig et de Kodiel pendant une fête à la paroisse de Peizegem où on buvait un verre sur le fait que quelques réfugiés intégrés pouvaient rester dans le village. Entre un verre et une causette, quelques explications, et un rien de temps après je m'engageais comme boulanger pendant les réunions du mardi. « Boulanger » un grand mot : ma mère m'apprenait à faire du pain et depuis 35 ans je fais notre pain à la maison. Ma connaissance du métier ne va pas plus loin que ça. Mais ce mardi ou un vendredi vous entendiez crier dans notre rue « Hey boulanger » il s'agit bien de moi. Question de savoir.

Chaque mardi vers 10h30 nous commençons et tout le monde peut participer. Parfois il n'y a qu'un intéressé, parfois il y en a deux, trois, ou quatre. Souvent je dois chercher après des mots français surtout quand il s'agit de termes techniques. Mais de temps en temps je réussis à les apprendre un mot en néerlandais.

Peser et mélanger la farine, ajouter la levure, du sel, de l'eau et un peu de sucre et le pétrissage commence. La première fois c'est toute une affaire pas simple,

10 jaer

surtout que ça colle aux doigts... Mais en faisant on apprend. Nous avons déjà des spécialistes « boulanger » à Kodiel.

Le craquelin et le cramique c'est plus compliqué. Ca demande plus d'attention, et surtout pour le craquelin il faut être doué. Pendant le levage du pain nous aidons Mariette à la cuisine avec la vaisselle. Après quand le pain est au four... il y a cette odeur agréable de pain qui cuit ! C'est passionnant de voir ce qui sort du four, jusqu'à maintenant ça n'a jamais raté. Pour terminer, selon notre tradition : le « high five ».

On me demande pourquoi je fais du pain à Kodiel ?

La réponse est simple : c'est amusant !

J'adore rencontré des gens, ça j'ai reçu avec le lait maternelle.

Ce ne sont pas des grands bavardeurs à Kodiel, on ne pose pas de questions.

Il y a le temps d'une bonne parole et une blague.

Même du talent de chanteur épanoui, ça reste « entre nous ».

Saviez-vous, ici c'est notre rue et nous nous plaisons.

Pourquoi ne pas partager un peu de temps libre avec des gens qui ont certainement besoin de participer.

Faire du pain à Kodiel n'est pas le boulot d'une personne, c'est un travail d'équipe, tout le monde y participe, même si ce n'est qu'un petit peu, c'est quand-même une prestation.

Oui, pourquoi je suis bénévole à Kodiel ?

C'est tout simple, parce que j'aime bien.

Et j'y fais des amis !

Herman: bénévole de Kodiel

10 jaer

Hoe we van 1 ezel naar 5 $\frac{1}{2}$ ezel gingen...

Achtien jaar geleden begon ik in Albatros te werken en leerde ik er Hedwig kennen. Hij was de fiere eigenaar van een kleine boerderij waar ook een ezel was. Zo leerde ik Taroudan kennen, de eerste ezel en ezelshengst van Kodiak.

In 2001 begon Hedwig met Kodiak. Daar ik ook heel veel van dieren hou en wat paardenervaring achter de rug had, mocht ik in oktober 2003 beginnen werken op Kodiak als begeleiding.

Ik vond het heel plezierig met dieren om te gaan en vooral met paarden, al van kinds af aan.

Zeven jaar geleden kreeg Hedwig een tweede ezel van Maureen als cadeau, dat was Tisnit, de tweede ezelshengst van Kodiak die nu gecastreerd is.

Verleden jaar, na het doodgeboren veulentje van Marie (het paard), zag Hedwig het wel zitten om nog een ezel op Kodiak te hebben.

Hij vertelde mij dit en ik vond het een reuze idee om een ezel te hebben en te kopen. Zo kwam Fleur in mei 2010 op

Kodiak, een vierjarige merrie en de baas van de ezelsfamilie.

Karin met Fleur en Lily

Wat we toen echter niet wisten was dat Fleur zwanger was. Zo vond Maureen op 18 juli 2010 in de vroege morgen een veulentje in de wei, bij de rest van de ezels. Het was een merrieveulen die ik Lily noemde, ze werd de vierde ezel van Kodiak.

Omdat Lily een meisje was en geen bloedverwante van de andere ezels, mocht ze blijven van Hedwig.

Maar je kent het gezegde 'geen twee zonder drie', dus wou ik toch nog graag een speciale ezel hebben. Zo kwam ik op het idee om een 'Poitou' te kopen. Met Hedwig en Maureen ben ik naar de

10 jaars

Ardennen gereden om Sam, een driejarige ruïn, te kopen. Hij is ezel nummer vijf. Ondertussen werden Taroudan en Fleur een koppel en van het één komt het ander. Fleur is dus weer in verwachting en we verwachten de spruit voor de maand juli 2011.

Karin: vrijwilligster van Kodiel

Fleur en Lily

Comment nous sommes arrivé d'un âne à 5 ½ ânes

Il y dix-huit ans je commençais à travailler à Albatros où je faisais connaissance de Hedwig. Il était le fière propriétaire d'une petite ferme avec un âne. Là je faisais connaissance de Taroudan, le premier âne-étalon de Kodiel.

Taroudan

En 2001 Hedwig commençait Kodiel. Comme j'adore les animaux et que j'avais quelques expériences avec des chevaux, je pouvais commencer à travailler comme guidance à Kodiel en octobre 2003.

Tisnit

Depuis l'enfance j'adorais la compagnie des animaux et surtout des chevaux.

Il y a sept ans Hedwig recevait un deuxième âne comme cadeau de Maureen, Tisnit, le

deuxième âne-étalon de Kodiel, actuellement castré.

10 jaer

L'année passé, après la naissance mortel du poulain de Marie (le cheval), Hedwig était d'accord d'avoir un autre âne à Kodiel.

Au moment qu'il me mettait au courant, l'idée d'avoir et d'acheter un âne me semblait géniale. Fleur arrivait à Kodiel en mai 2010, une jument de quatre ans et le grand chef de la petite famille.

Ce qu'on ne pouvait deviné c'est que Fleur était enceinte. Le 18 juillet 2010 tôt le matin, Maureen découvrait un petit poulain entre les autres ânes à la prairie. Une jument-poulain que je donnais le nom de Lily, le quatrième âne de Kodiel.

Fleur

Comme Lily était une fille sans lien avec les autres ânes, elle pouvait rester de Hedwig.

Mais comme le ditons 'jamais deux sans trois', un âne spécial irait bien dans l'ensemble. L'idée

Lily

d'acheter un « Poitou » m'est venue à l'esprit. Ensemble avec Hedwig et Maureen je suis partie dans les Ardennes pour acheter Sam, un hongre de trois ans. L'âne numéro cinq !

Sam

Entretemps Touradan et Fleur sont un couple et Fleur est à nouveau enceinte. Nous attendons le petit au mois de juillet.

Karin : bénévole de Kodiel

Een woordje van Heidi

April 2004, ik ben net terug in België na 4 maanden VS, met een diploma op zak van Instructeur Therapeutisch Paardrijden.

Ga ik dat hier nu kunnen verder doen? Er zijn immers geen echte centra of maneges die dit full time doen.

Niet lang daarna, op dat moment woonde ik in Merchtem, las ik een artikel in een lokale krant over Kodiel. Ik ben geïntrigeerd en bel naar het nummer dat bij

HET SCHUTBLAD :

De Schutting - Beschut wonen voor thuislozen in Brussel
Ninoofseplein 10 - 1000 Brussel

10 jaer

het artikel staat. Hedwig is aan de lijn en ik vertel hem over mijn interesse in het paardenprogramma. Onmiddellijk word ik uitgenodigd voor een gesprek, zo is het allemaal begonnen...

Ik mocht komen helpen en voor ik het wist zat ik elke zaterdagmiddag bij Kodiel op de lunch met de gasten en probeerde ik me in de namiddag nuttig te maken met hulp bij de paardenwandelingen, en, op een bepaald moment zelfs rijlessen in de nabijgelegen piste die we van een buur mochten gebruiken.

De voldoening en het plezier van deze zaterdagen zijn altijd enorm geweest. Paarden hebben een speciale band met mensen, en zeker met vele van de gasten die op Kodiel komen. Het paardrijtalent

van sommige gasten was indrukwekkend. We starten met het borstelen en schoonmaken van de paarden, iets waar veel mensen geen kaas van gegeten hebben, maar voor de gasten was het bijna vanzelfsprekend.

Veel verhalen en veel indrukken zullen mij voor altijd bijblijven en hebben zeker ook voor mij een “therapeutisch effect” gehad. Dank je wel Kodiel en nu hop naar de volgende 10 jaar!

Heidi De Wit: vrijwilligster van Kodiel

Un mot d'Heidi

Avril 2004, je viens de rentrée en Belgique après quatre mois d'Etats Uni, avec un diplôme d'instructeur d'équitation thérapeutique en poche.

En Belgique il n'y a pas de vrais centres ou manèges qui font ceci à plein temps et je me demande si je trouverais un endroit ou je pourrais pratiquée.

Comme entretemps j'habitais à Merchtem, un peu après, je découvrais un article sur

10 jaer

Kodiel dans le journal local. Intriguée comme je suis, je téléphone le numéro joint à l'article. Hedwig me répond au bout du fil et je lui raconte que je suis intéressée au programme d'équitation. Immédiatement je suis invitée pour un entretien, là l'histoire a commencé...

A l'instant je pouvais venir aidée, et même avant que je le réalisais je me trouvais chaque samedi-midi entre les visiteurs au lunch. L'après-midi je me rendais utile en aidant avec les promenades en cheval et même des cours d'équitation sur une piste proche que nous pouvons utiliser d'un voisin.

La satisfaction et le plaisir que je ressentais de ces samedis était énorme.

Les chevaux ont un lien particulier avec les gens, et surtout avec plein de gens qui viennent à Kodiel. Le talent d'équitation de certains visiteurs était impressionnant.

Nous commençons par brosser et nettoyer les chevaux, un boulot que beaucoup de gens n'aiment pas, mais ici les visiteurs trouvent que c'est évident.

Tant d'histoires et d'impressions m'accompagneront à jamais, et personnellement sans doute, ils ont eu un « effet thérapeutique ».

Merci Kodiel et en route pour les prochains dix ans !

Heidi De Wit: bénévole de Kodiel

Kodielmedewerkers

10 jaer

Francis: trouwe deelnemer van Kodiel

‘Onze’ Francis is nu al minstens 4 jaar een trouwe deelnemer van Kodiel. Hij is er bijna altijd, zowel de dinsdag als de vrijdag als de eerste zaterdag van de maand. Hij gaat ook regelmatig helpen als er groepen zijn, of voor de jaarmarkt bijvoorbeeld. Hij vertelde mij wat meer over Kodiel.

Een Kodieldag ziet er voor hem uit als volgt:

8u30 Francis komt toe in de Schutting in Brussel en maakt koffie.

Francis met Tisnit, Fleur, Lily et Sam

Zodra Hedwig arriveert met de minibus wachten ze samen op de deelnemers van Kodiel.

9u30 Vertrek minibus

10u Aankomst Kodiel en koffie

10u30 Iedereen die wil vertrekt naar ‘den 86’, de plaats waar de meeste dieren van Kodiel wonen, buiten de paarden.

Daar wordt er dan gezorgd voor de dieren: eten geven, koten uitkuisen, aandacht geven!

12u15 Terug naar het café waar Mariette hen dan opwacht met verse soep en boterhammen.

13u30 De paarden worden buiten gehaald, geborsteld en ingespannen.

14u Vertrek met paarden en kar voor een dik uur.

15u15 Terug Kodiel, alles weer opruimen

16u Vertrek met de minibus naar Brussel.

Om wat meer te vertellen over ‘de 86’ daar wonen (buiten Hedwig en Maureen) ook nog: geiten, zeboes, schapen, eenden, ezels, kippen,

10 jaer

varkens, veel vogels in de volièren en vissen in het vijvertje.

En dan is er nog Blo, de hond van Maureen en de poes.

Papegaai Pluto en de paarden wonen in de Molenbaan, in het café.

De favoriete dieren van Francis zijn de zeboes,

hij is er niet bang van, durft gerust in het hok om het uit te mesten. Mathilde (nee niet de prinses!) is zwanger van de Willy (de zeboe-stier).

De jaarlijkse trektocht die hij nu al 3 keer meedeed is het

hoogtepunt van het jaar. Francis is al naar de buurt van Lommel, Averbode en Noord Frankrijk geweest.

Dit jaar wordt het Mechelen en hij zal zeker van de partij zijn, hij heeft zelfs al zijn persoonlijke tent gekocht!

Francis houdt heel erg van de natuur, de rust van Kodiel, de goede lucht.

Kodiel is voor hem: heel goed!

Francis: un participant fidèle de Kodiel

*‘N*otre’ Francis participe depuis environs quatre ans à Kodiel, un participant fidèle. Il y est tout le temps, autant le mardi que le vendredi et le premier samedi du mois. Régulièrement il va donner un coup de main quand il y a des groupes qui viennent, ou comme pour le marché annuelle.

Pour lui un jour de Kodiel se passe ainsi :

8h30 Francis vient au Schutting et prépare le café.

Quand Hedwig arrive ils attendent ensemble après les autres participants de Kodiel.

9h30 départ en minibus

10h l’arrivé à Kodiel et le café

10h30 ceux qui veulent partir au « 86 », l’endroit ou la plupart des animaux résidents, excepté les chevaux

Là on prend soin des animaux : nourrir, nettoyer les étables, donné de l’attention.

12h15 retour au bistrot ou Mariette les attends avec la soupe et les tartines.

13h30 on sort les chevaux pour les brosser et les préparé.

Francis: deelnemer van Kodiel

10 jaer

14h départ avec chevaux et charriot pour une bonne heure

15h15 retour à Kodiel, mettre de l'ordre partout

16h départ avec le minibus à Bruxelles.

Pour raconter un peu plus du « 86 », l'endroit où habitent (appart Hedwig et Maureen): les chèvres, les moutons zeboes, les canards, les ânes, les poulets, les cochons, beaucoup d'oiseaux dans les volières et des poissons dans un petit étang.

Et puis il y a Blo, le chien de Maureen et le chat.

Pluto le perroquet et les chevaux habitent au bistrot.

Les animaux favorites de Francis sont les zeboes, il n'a pas peur d'aller dans leur cabane pour nettoyer. Mathilde (non pas la princesse !) est enceinte de Willy (le taureau-zébu).

La randonnée annuelle dont il participait trois fois est le summum de l'année pour lui. Ainsi il était à la région de Lommel, Averbode et le Nord de la France.

C'est année-ci ils vont à Malines, et il sera présent, il a même acheté une tente personnel !

Francis adore la nature, la paix à Kodiel et le bon air.

Pour lui Kodiel c'est : parfait !

Francis: participant de Kodiel

10 jaer

Françoise : Kodiel en ik

Wat is uw eerste herinnering van Kodiel?

Roger, mijn man, en ik waren de eerste

bezoekers van Kodiel. We hebben Kodiel in 2001 ingewijd! Ik herinner mij dat we in die tijd onze thermos koffie en boterhammen moesten meenemen.

Roger werkte op het veld of in de stallen samen met Hedwig. Ik en Mariëtte gingen

boodschappen doen naar de Aldi.

Na de boodschappen gingen we een lekkere tas koffie drinken met een taartje in een café.

Mooie herinneringen.

▪ *Welke dieren waren er in het begin van Kodiel?*

Opaline was er al. Isidore, de oude bok ook. Hij plantte bijna zijn hoorns in Roger zijn achterwerk. Niemand kon in zijn kot binnen.

Er waren koeien en Taroudan, de ezel. Wanneer ik zijn naam riep kwam hij

afgelopen, ook al bevond hij zich helemaal vanachter op de wei.

Bij goed weer maakten we een tochtje met Opaline en Taroudan.

Taroudan was mijn favoriet, hij was heel braaf. Ik heb hem dikwijls geborsteld en hij kende mij heel goed.

Er waren ook konijntjes en kippen.

Er was ook de hond Queen een grote Bouvier. Met hem ging ik wandelen, hij kende me ook heel goed.

Heel mooie herinneringen. Die kunnen ze mij niet meer afnemen! Wat ik gehad heb heb ik gehad!

Mijn man Roger is inmiddels overleden, al vier jaar geleden! Hij heeft ook een mooie tijd gehad op Kodiel: zaaien, de dieren verzorgen, enz...

Soy herinner ik mij ook nog heel goed, we konden het goed met mekaar vinden.

▪ *Wat vind je het leukste aan Kodiel?*

Ik hou van Mariette en van samen bezig te zijn in de keuken. Ik voel me daar altijd heel welkom en wordt er met open armen ontvangen.

Het is geniaal!

Françoise, deelnemer van Kodiel

10 jaars

Françoise : Kodiel et moi

- *Quelle est votre premier souvenir de Kodiel?*

Roger, mon homme, et moi nous sommes allés à Kodiel comme les premiers visiteurs. Nous avons inauguré Kodiel en 2001 ! Je me rappelle que dans ce temps-là on devait apporter nos thermos et nos tartines nous-mêmes.

Roger travaillait dans les champs ou dans les étables avec Hedwig. Moi et Mariette on allait faire des courses à l'Aldi.

Après les courses on allait au bistro boire une bonne tasse de café accompagné d'un petit gâteau.

De très bons souvenirs.

- *Quels animaux se trouvaient à Kodiel au début ?*

Opaline était déjà là. Isidore, le vieux bouc y était. Il mettait presque ces cornes au derrière de mon homme Roger. Il ne laissait personne entrer dans son enclos.

Il y avait des vaches. Taroudan, l'âne. Quand je criais son nom, même si il était au fond de la prairie, il venait en courant.

Quand il faisait beau on faisait des tours avec Opaline ou Taroudan.

Taroudan était mon favorite, il était très brave. Je l'ai souvent brossé, il me connaissait très bien.

Il y avait aussi des petits lapins et des poules.

Il y avait Queen, un grand Bouvier. J'allais me promener avec lui et lui aussi me connaissait très bien.

Ce sont de très bons souvenirs. On ne sait pas me les reprendre ! Ce que j'ai eu, j'ai eu !

Mon homme, Roger, est décédé maintenant déjà quatre ans ! Lui aussi s'est énormément amusé à Kodiel : semer, soigner les animaux,...etc...

Je me rappelle aussi de Soy, on s'entendait bien avec lui.

- *Qu'est-ce que tu aime le plus à Kodiel ?*

J'aime fort Mariette et m'occuper avec elle de la cuisine. Là-bas je me sens toujours accueillit à bras ouvert.

C'est génial !

Françoise, participante de Kodiel

10 Jaar

Jean: het verhaal van Kodiel

Eindelijk begin ik dan toch met mijn verhaal. Alles begint met een rare vent die nogal eigenaardig overkomt bij een eerste ontmoeting. Je zou er zelfs bang voor zijn, maar achter die man schuilt een geheim, het geheim van de aarde, de dieren, de boeren, van het stro en de aangename geur van het pas gemaaide hooi.

Als zo'n mensen de brug maken tussen sociaal werk en de zorg voor mensen die

maatschappelijk zwak staan, dan geeft dit mensgesel Kodiel. Kodiel is een boerderij waar men heel wat kan doen. Wij worden eerst verwelkomd in de Schutting. Dit is een andere organisatie. Dan krijgen we eieren (een pierenoeg... zoals men zegt) met lekkere geboterde boterhammen en koffie naar believen, alles aangeboden door de Schutting. Om 9.30 uur vertrekken wij uit Brussel richting Peizegem. Haaaa.... Peizegem aan zee???

Ons hoofdkwartier, gevestigd in een gewezen herberg waar alles gebleven is als voorheen, een warme sfeer waar men opnieuw verwelkomd wordt met koffie. Daar bespreken we de taken die zeker moeten gebeuren. Een normale zaak op een plaats waar koeien, paarden, kippen, geiten en konijnen zijn. Wij moeten die verzorgen. Dit geeft ons een verantwoordelijkheid, wat ons niet gegeven wordt in de stad. Dit is het werk van de voormiddag. O ja, ik vergeet het belangrijkste: niemand is verplicht iets te doen waar hij geen zin in heeft, maar meestal verloopt de taakverdeling vlot.

In de namiddag verlangt meestal iedereen om paard te rijden. Kodiel heeft ook twee huifkarren maar ik, Jean Van den Bossche,

10 jaer

43 jaar en zonder tanden, hou van de grond en steek er graag mijn handen in. Daarmee bedoel ik dat ik me graag bezig hou met de groenten.

Zo dan, de dag eindigt rond 16 uur. We frissen ons wat op en we nemen de bus richting Brussel.

Jean: deelnemer van Kodiel

deze tekst dateert van enkele jaren terug

Jean: l'histoire de Kodiel

Enfin je commence mon histoire. Tout débute avec un drôle de mec qui, à la première rencontre, paraît un peu bizarre. Un homme pour en avoir peur, mais derrière cette façade se cache un secret, le secret de la terre, des animaux, des paysans, de la paille et l'odeur agréable du foin fraîchement tondu.

Si des gens comme lui font le pont entre le travail social et prendre soin des gens qui sont socialement faible, cette mélange résulte en Kodiel. Kodiel est une ferme dont on peu faire plein de choses. Le matin on est accueilli à De Schutting. Ceci est une autre organisation. Des œufs, des

tartines et du café à volonté nous sont offertes par De Schutting. Vers 9h30 nous partons de Bruxelles direction Peizegem. Haaa... Peizegem à la côte ???

Notre cartier général se situe dans une ancienne auberge ou le temps c'est arrêté, une ambiance chaude et un accueil chaleureux accompagné à nouveau d'un bon café. La nous parlons sur les tâches à faire sans délai. Une chose normale à un

10 jaars

endroit où il y a des vaches, des chevaux, des poulets, des chèvres et des lapins. A nous de les soigné. Ceci nous donne une responsabilité, ce qu'on ne reçoit pas en ville. Le plus important je viens d'oublié : personne est obligé de faire quelques chose contre son gout, normalement la division des tâches se passe sans problèmes...

L'après-midi tout le monde attrape envie de faire du cheval. Kodiel possède deux charrettes, mais moi, Jean Van den Bossche, 43 ans et sans dents, j'aime la terre, et je préfère mettre mes main dedans. Ce qui veut dire j'aime bien m'occuper des légumes.

Enfin, la journée se termine autour de 16h. Nous nous rafraichissons et nous prenons le bus vers Bruxelles

Jean: participant de Kodiel

Cette article date d'il y a quelques années

Een woordje van Herman De Mulder

Ik zocht naar de betekenis van het woord **KODIEL**...

Ik ben gaan zoeken in een belangrijke bibliotheek waar ik zeven woordenboeken

en encyclopedieën heb geraadpleegd! Dit woord is nergens te vinden!

Ik probeerde ook via internet. Daar kreeg ik interessante

verwijzingen naar een "thuislozenboerderij" in Peizegem, met heel wat uitleg erbij. Er werd

verwezen naar ondermeer Archipel, Albatros, De Schutting... en die ken ik. Maar ik weet nog altijd niet waar de naam "Kodiel" vandaan komt!

In een zeer oud woordenboek "Van Dale" vond ik, via het woordje "kodi", een verwijzing naar "codille". En dat betekent: een groot verlies bij het "quadrillespel"...; dus opnieuw gaan zoeken wat dat "spel" betekent! Het is een spel met vier personen, maar het kan ook betekenen: een troep van vier stierenvechters die "spelen" met een stier... Als de stier wint, zijn de stierenvechters "codille"!!! Het is voor hen dan een groot verlies. Nu, via dat quadrillespel kwam ik ook bij het woord "quadriga", en dat is een wagen met vier paarden naast elkaar bespannen.

10 jaer

Ik wou meer weten over dit alles. Daarom plande ik een reis van Tongerlo naar Peizegem... zonder gps! Probeer dat maar eens te zoeken op een wegenkaart... niet eenvoudig! Gedurende de reis waren er bijna in alle gemeenten waar ik langs moest “omleggingen” (in 2012 zijn er gemeenteverkiezingen). Ik was soms echt de oriëntering kwijt, de weg verloren...

Nu herinner ik mij een uitdrukking, gevonden in een oud woordenboek: “hij heeft het codille verloren”, wat betekent dat men finaal, reddeloos verloren is!

Maar toen kwam ik langs vele omwegen dicht bij Peizegem. En wat zie ik op de weg: vier paarden en een huifkar... dus een soort “quadriga”! Die vier paarden ben ik gevolgd en zo kwam ik in Kodiel terecht, een boerderij op een kruispunt van vier wegen...

Na mijn eerste kennismaking met Kodiel ben ik een volgende keer wel veel vlotter op mijn bestemming geraakt. Ondertussen heb ik er heel wat mensen leren kennen ondermeer van De Schutting, waar ik vroeger een beetje keukenpiet mocht zijn. In Kodiel hoop ik af en toe ook wat te kunnen helpen in de keuken... in gezelschap van Mariette, Hedwig, Jolien

en Karin... alweer een viertal... een bijzonder “quadrillespel”, waar geen “codille “ is, maar waar allen één zijn in Kodiel... waar mensen “thuis” zijn!

Herman

Kodiel

Waar dieren zijn voel ik mij thuis, vooral bij paarden! Zonder Kodiel zou ik bijna nooit meer kunnen paardrijden, veel minder dieren kunnen zien en aaien, maar het belangrijkste is dat ik mij hier thuis voel.

Dus ik ben superblij dat ik elke maand naar Kodiel mag.

La ou il y des animaux je me sens chez moi, surtout les chevaux ! Sans Kodiel j’aurais presque jamais l’occasion de monter à cheval, je verrais moins d’animaux, mais le plus important c’est que je me sens ici comme à la maison.

Donc je suis super heureuse de pouvoir venir chaque mois à Kodiel.

Jelena

10 jaars

Ik vond het leuk dat we konden paardrijden, en we konden sommige dieren oppakken.

Ik vond het ook heel leuk dat we in die huifkar konden zitten.

En Hedwig kon dat ook goed uitleggen

Monter à cheval j'aimais bien, et qu'on peut prendre certains animaux.

Faire une promenade en charrette je trouvais chouette.

En plus Hedwig sait bien expliquer.

Hannah

Kodiel: een beetje cijfers...

Kodiel: quelques chiffres

- In de voorbije jaren kwamen er gemiddeld 250 deelnemers naar Kodiel, met een uitschieter van bijna 280 in 2009!
- Les années passé une moyenne de 250 participants venaient à Kodiel avec une pointe en 2009 avec 280 participants !
- Het evenwicht tussen mannen en vrouwen blijft mooi verdeeld! We zijn ook zeer verheugd over het aantal

kinderen dat Kodiel blijft bezoeken. Maar liefst 131 in heel 2010.

- L'équilibre entre hommes et femmes est bien divisé! Nous sommes très heureux du taux d'enfants qui continuent à visiter Kodiel. En 2010 il y en avait 131.
- Het overgrote deel van de bezoekers blijven Belgen: 294 tegenover 84 niet – Belgen in 2010. De groep bestaat hoofdzakelijk uit mensen met een uitgesproken thuislozenproblematiek.
- La plupart des visiteurs restent des Belges : 294 contre 84 étrangers en 2010.
- De voorziene ideale bezetting van 6 deelnemers per dag werd steeds ruim overschreden.
- L'occupation idéale prévue est de six participants par jour, largement dépassé.
- De kerngroep van deelnemers die zeer vaak deelnemen, schommelt jaarlijks rond de 20. Kodiel blijkt voor hen een referentiepunt te blijven, zelfs nadat ze al vertrokken zijn bij de doorverwijzende organisaties.

10 jaer

- Le groupe de gens qui participent régulièrement tourne autour de vingt par an.
- De meeste mensen komen met de lijnbus naar Kodiel: 256 in 2010. 71 kwamen met de minibus. 58 kwamen mee met de auto.
- La plupart des gens vont à Kodiel en bus “De Lijn”: 256 en 2010. 71 allaient en minibus et 58 en voiture.
- De dieren blijven de belangrijkste reden om Kodiel te bezoeken: verzorging en omgaan met paarden zijn de 2 hoogste cijfers bij deelname aan activiteiten: 1060 keer werd gekozen voor dieren verzorgen als activiteit en 793 keer met de paarden omgaan in 2010.
- Les animaux restent la raison principale de participer à Kodiel: les soins et la compagnie des chevaux sont les deux chiffres les plus élevés pour participé aux activités: en 2010: 1060 fois ils ont choisit de soigner un animal comme activité, et 793 la compagnie des chevaux.
- Bij de paarden valt meer en meer op dat de bezoekers een welbepaald paard uitkiezen waar ze telkens naar

terugkeren. Het karakter en gedrag van het paard spelen hierbij een grote rol.

- Pour les chevaux on constate de plus en plus que les visiteurs retournent vers le même cheval. Le caractère et le comportement du cheval joue ici un grand rôle.
- Ook de ezels op Kodiel zijn meer en meer in trek voor het rijden en mennen de laatste jaren.
- Les dernières années il y a de plus en plus d’attention pour les ânes autant pour les mener que conduire.
- Broodbakken kent een stijgend succes! De ‘bakkers’ krijgen heel veel positieve reacties op hun afgewerkt product, een zware motivatie om terug te keren en een opkrikker van hun zelfbeeld!
- Faire du pain est un succès montant! Les “boulangers” reçoivent beaucoup de réactions positives sur leur produit, une grande motivation pour revenir et un remontant pour leur propre estimation.

Peggy

10 jaer

De eekhoorn en de mier: gelukkig zijn...

De zon scheen en de eekhoorn en de mier zaten in het gras aan de oever van de rivier. Boven hen ruiste de wilg, voor hen kabbelde het water, terwijl in de verte de lijster zong.

‘Volgens mij,’ zei de eekhoorn, ‘ben ik nu gelukkig’.

De mier zweeg en kauwde op een grassprietje.

‘Ik denk,’ zei de eekhoorn, ‘dat ik nooit gelukkiger kan zijn dan nu.’

‘Nou...’ zei de mier. ‘En als er nu eens een honingtaart voorbij zou komen vliegen met een briefje erop: voor de eekhoorn en de mier...?’

‘Ja,’ zei de eekhoorn. ‘Dan zou ik nog gelukkiger zijn. Maar gelukkiger dan dan is onmogelijk.’

‘Nou...’ zie de mier. ‘Als ik nu eens van plan was op reis te gaan en ik zou zeggen: eekhoorn, ik ga niet, ik blijf bij jou, goed?...’

‘Ja,’ zei de eekhoorn. ‘Je hebt gelijk. Dan zou ik nog gelukkiger zijn...’

‘En als de krekkel vanavond een heel groot feest gaf, en als je nu plotseling een brief

met een uitnodiging van de walvis kreeg, en als de zon vandaag niet meer onder zou gaan, en als alles rook naar verse beukennoten...?’

De eekhoorn zweeg. Hij keek naar het glinsterende water en dacht: dus ik ben eigenlijk helemaal niet zo gelukkig...

Hij keek schuin opzij naar de mier. Maar de mier had zijn ogen dicht, kauwde op het grassprietje en liet de zon op zijn gezicht schijnen.

Wat ben ik dan? Dacht de eekhoorn. Als ik niet heel gelukkig ben... Het was alsof er een wolk voor zijn gezicht schoof. Hij wist geen antwoord op die vraag.

In de verte zweeg de lijster en begon de nachtegaal te zingen, zo maar, midden op de dag. Hee, dacht de eekhoorn, wat zijn dat? Hij voelde iets bewegen in zijn ogen. Tranen? Dacht hij. Zijn dat tranen? Hij zuchtte diep, vouwde zijn staart onder zijn achterhoofd en keek naar de lucht. Ik zal maar niet meer denken, dacht hij. Maar hij wist dat dat heel moeilijk was.

Zo lagen zij daar naast elkaar in het gras aan de oever van de rivier, de mier en de eekhoorn.

‘Wat liggen wij hier heerlijk, eekhoorn,’ zie de mier na een hele tijd.

10 jaer

De eekhoorn zei niets.

‘Ik heb nog nooit zo heerlijk gelegen,’ zie de mier.

Ik wou, dacht de eekhoorn, dat ik eens één keer op een tak zat, met mijn knieën over elkaar en dat de mier beneden stond en naar boven riep: je hebt gelijk, eekhoorn ik geef het toe, je hebt helemaal gelijk...

De zon zakte langzaam naar omlaag, de rivier kabbelde en in de verte zong de merel. De eekhoorn keek maar en luisterde maar en dacht verder niet.

(Uit: Misschien wisten zij alles. Verhalen over de eekhoorn en de andere dieren door Toon Tellegen.)

**Kodiel is voor mij...
Pour moi Kodiel est...**

We laten vrijwilligers en bezoekers aan het woord... Ze verwoorden in een paar korte zinnen hun beleven van Kodiel in de voorbije jaren.

Nous laissons parler les visiteurs et les bénévoles... Ils expriment en quelques phrases ce qu'ils ont vécu à Kodiel les dernières années.

- Mariëtte: ... een levensredding! In 2002 is mijn man overleden en ben ik kort daarna begonnen in Kodiel met de boodschappen voor het middagmaal te verzorgen. Ik zorg voor een lekkere soep, lekkere boterhammen en een gezellige sfeer aan tafel.

- Mariëtte: ça m'a sauvé la vie! Mon mari est décédé en 2002. Juste après sa mort j'ai commencée à faire les courses pour le repas du midi. Je prépare une bonne soupe avec des tartines accompagné d'une bonne ambiance à table.
- Herman: ... deelgenoot zijn! Ik ben een nabije buur van Kodiel en zag een oproep in een plaatselijk blaadje. Ik hou erg van brood bakken en zorg nu

10 jaer

bijna elke dinsdag samen met de bezoekers voor een paar lekkere broden in Kodiel. Ik zag het engagement en enthousiasme van Hedwig in zijn werk daar en dacht daar wil ik in helpen!!

- Herman: ... être participant! Je suis un voisin proche de Kodiel et je voyais un appel dans le journal local. J'adore faire du pain et entretemps je fais chaque mardi quelques bons pains à Kodiel, ensemble avec les visiteurs.
- Jolien: ... samen tot rust komen met de mensen! Ik werk al 3 jaar voor Kodiel ondertussen. Ik begeleid de werken op de boerderij en werk met de paarden en de ezels. Ik verzorg ook de ritten met de minibus van en naar Kodiel. Ze noemen me hier Junior, Madame Choco of Chocolien (omwille van mijn chocoladeverslaving). Of Alonzo, omwille van mijn snelle ritten met de minibus.
- Jolien: ... trouver la paix ensemble avec les gens! Entretemps je travaille déjà trois ans pour Kodiel. Je guide les travaux à la ferme et je travaille avec les chevaux et les ânes. Je prends soin du transport en minibus de Bruxelles à Kodiel. Ici on m'appelle Junior,

Madame Choco ou Chocolien (dû à mon dépendance au chocolat). Ou Alonzo dû à ma vitesse en minibus.

Jolien en Brillant

- Kristien: Al van alles geweest.... In 2004 ben ik hier begonnen als stagiaire Orthopedagogie. Ik wou toen iets doen met mensen en dieren samen en dat was hier de geknipte plaats. Daarna bleef ik er als vrijwilligster. Elk jaar ga ik ook mee om de trektocht te begeleiden in de grote vakantie. Ik kan hier komen 'uitwaaien' want ik heb een drukke job. Ik heb een opleiding Hypotherapie gevolgd en dat komt hier ook van pas!

HET SCHUTBLAD :

De Schutting - Beschut wonen voor thuislozen in Brussel
Ninoofseplein 10 - 1000 Brussel

10 jaer

Kristien en Lies

- Kristien:... J'ai fait un peu de tout... En 2004 j'ai fait mon stage en orthopédagogie ici à Kodiel. Je voulais faire quelques chose ensemble avec des animaux et des gens, ici c'était l'endroit rêvé. Après je suis restée comme bénévole. Chaque année je participe à la randonnée pendant les vacances comme guidance. Comme j'ai un boulot stressant ici je peux prendre de l'air. J'ai suivit une formation de hypo thérapie qui m'est bien utile à Kodiel.
- Karin:... de uitlaatklep van Albatros! Hier kan ik stoom loslaten. Ik ben hier in 2003 begonnen met twee dagen te

helpen. Nu ben ik vrijwilliger en aanwezig alle dagen dat Kodiel open is, ik help waar ik kan. Ik hou me vooral bezig met de paarden en natuurlijk de ... ezeltjes!!

- Karin:... l'exutoire d' Albatros! Ici je peux déstressée. En 2003 j'ai commencée par aider deux jours par semaine. Maintenant je suis bénévole et présente les jours que Kodiel est ouvert, j'aide ou je peux. Principalement je m'occupe des chevaux et naturellement... les ânes !!!
- Françoise: ... om mijn zinnen te verzetten, en om de mensen die ik graag heb te begroeten.
- Françoise: ...pour me relaxer et pour dire bonjour aux gens que j'adore
- Marie :... om de dieren te verzorgen en uitstapjes te doen met de kar
- Marie:... pour aller soigner les animaux et pour les promenades à la charrette
- Samuel : ... een plaats voor ontmoeting en vriendschap
- Samuel: ... un lieu de rencontre et d'amitié

10 jaars

- Jean-Michel : ... Veel vriendschap. Ik hou van de boerderij ! Het middagmaal en ik neem ook graag de bus De Lijn
- Jean-Michel: Plein d'amitié. J'aime beaucoup la ferme! Le repas de midi et j'aime aussi prendre le bus De Lijn.
- Claude : ... een leuk tijdverdrijf ! ... de vrijwilligers helpen !
- Claude: ... un chouette passe-temps! ... aider les bénévoles!
- Francis : ... Héél goed !!
- Francis : Très bien !!
- Heidi: is nu verhuisd naar Amerika maar was hier vroeger elke zaterdag om samen met de bezoekers met de paarden te werken
- Heidi:... vient de déménagée en Amérique mais y était chaque samedi pour travailler avec les chevaux, ensemble avec les visiteurs
- Maureen: ons Manusje van Alles, een zeer bezige bij in Kodiel!
- Maureen: ... main à tout faire, tout le temps occupée à Kodiel
- Johan en Hanna: Johan werkt dikwijls samen met Maureen, doet dikwijls buiten de openingsuren hier allerlei klusjes en is een zeer praktische hulp! Zijn dochter Hanna is een echte

paarden- en ezelfluisteraar! Hoe zij met de dieren kan omgaan is ongelooflijk !

- Johan et Hanna: Johan travaille souvent ensemble avec Maureen, en dehors des heures d'ouverture. Johan fait souvent des petits boulots, il est une aide pratique ! Sa fille Hanna a un incroyable don de communiquer avec les chevaux et les ânes.

- Erik: is onze webmaster en neef van Swa.
- Erik: il est notre 'webmaster', il est le neveu de Soy.

10 jaer

Verjaardagen

Juli

01/07/11	Marina, Mostapha, Luc, Mohammed
05/07/11	Jens
07/07/11	Florence
13/07/11	Simon
15/07/11	Lupumba
19/07/11	Annette
21/07/11	Marcel V.
22/07/11	Rose
27/07/11	Francis

Augustus

02/08/11	Natacha
03/08/11	Vesna, Deborah
06/08/11	Sarah
07/08/11	Els
08/08/11	Meryem
10/08/11	Jonjo
11/08/11	Tom
15/08/11	Peggy
20/08/11	Jaklina
22/08/11	Anton
23/08/11	Chris

25/08/11	Chantal
26/08/11	Mark
27/08/11	Theo
29/08/11	Inge

September

03/09/11	Zara
07/09/11	Christopher
09/09/11	Herman De Mulder
12/09/11	Veronique VDW
16/09/11	Raïs
22/09/11	Lio
26/09/11	Christine
27/09/11	Lazo

**Welkom aan onze nieuwe bewoners!!
Bienvenu aux nouveaux habitants!!**

Joël

**Werkten mee aan dit nummer...
Ont participé à ce numéro...**

Hedwig, Maureen, Karin, Heidi, Jelena en
Hanna, Mariette, Jolien, Kristien, Marie,
Leen, Peggy, Christine, Jean, Françoise,
Francis, Herman, Herman DM,

10 jaars

Uw financiële steun is heel belangrijk voor onze werking en kan u doen via storting op

het rekeningnummer:

068-2262646-51

van het *Steunfonds*

CAW Archipel vzw - Kogelstraat 36

1000 Brussel

met de vermelding

"Gift voorkeur De Schutting".

Een fiscaal attest wordt u bezorgd bij het begin van elk nieuw jaar (voor giften vanaf 40€)

Votre support financière est très important pour notre fonctionnement, vous pouvez faire un don par versement sur notre compte :

068-2262646-51

Pour le fonds de secours de

CAW Archipel vzw - Kogelstraat 36

1000 Brussel

mentionner

"Don préférence De Schutting"

Une preuve fiscale vous sera remis au début du nouvel an suivant (pour les dons à partir de 40€)